

“Ο Χριστός και η μοιχαλίδα”: Τιντορέτο (1518-1594)

Η γυναίκα στον αρχαίο κόσμο

- Η θέση της γυναίκας στον αρχαίο κόσμο ήταν **υποτιμημένη**.
- Υπήρχε μόνο να **τεκνοποιεί και να ασχολείται αποκλειστικά με τις οικιακές εργασίες** οι οποίες λόγω της έλλειψης τεχνολογίας ήταν άκρως κοπιαστικές.
- Η **δυνατότητα μόρφωσής της και κοινωνικής ζωής ήταν ανύπαρκτη** αφού τον περισσότερο χρόνο της τον περνούσε στο σπίτι. Άλλωστε ένα τμήμα του σπιτιού χρωστάει το όνομά του σ' αυτήν (ο γυναικωνίτης).
- Υπήρχαν βέβαια και κοινωνίες (π.χ. Σπάρτη) όπου η θέση της γυναίκας ήταν καλύτερη με κάποια στοιχεία υποτυπώδους μόρφωσης και κοινωνικής ζωής.
- Όμως αυτά ήταν εξαιρέσεις που απλά επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Οι γυναίκες στην τότε ισραηλιτική κοινωνία:

- Ζούσαν κυρίως στο σπίτι.
- Η σύζυγος όφειλε υποταγή και συζυγική πίστη στον άντρα, χωρίς να μπορεί να απαιτήσει το ίδιο κι αυτή.
- Η γυναίκα θεωρούνταν ανεύθνη, η μαρτυρία της δεν υπολογιζόταν στα δικαστήρια «διὰ τὴν κουφότητα (ελαφρότητα) καὶ θράσος τοῦ γένους αὐτῶν» (*Ιώσηπος, Ιουδ. Αρχαιολ. IV, 219*).
- Δεν κληρονομούσε ούτε τον πατέρα της ούτε τον άντρα της.
- Το να μιλάει κανείς σε μια γυναίκα στο δρόμο ήταν μεγάλη απρέπεια και κυρίως αν αυτή ήταν η δική του γυναίκα!
- Στο Ναό υπήρχε ειδική αυλή των γυναικών· δεν επιτρεπόταν η είσοδός τους αλλού. Στη Συναγωγή στέκονταν πίσω ή στο υπερώο και άκουγαν μόνο, χωρίς να μπορούν να διαβάσουν τη Γραφή ή να διδάξουν. Ο περίφημος ερμηνευτής του Ιουδαϊκού νόμου Μαϊμονίδης (1204 μ.Χ.), φρονούσε ότι η γυναίκα (όπως επίσης ο δούλος και το παιδί), είναι ανίκανη ν' αναγνώσει καν την Αγ. Γραφή.
- Πολλοί Ιουδαίοι κλείνοντας την προσευχή τους έλεγαν: «Σ' ευχαριστώ Θεέ μου που δεν μ' έκανες γυναίκα!»

Ο Ιησούς εξυψώνει τις γυναίκες

- Αντίθετα με όλους τους ραββίνους, δέχτηκε γυναίκες ως μαθήτριές του (βλ. μάθ. 11).
- Φέρθηκε στις γυναίκες όπως ακριβώς και στους άντρες.
- Συναναστρεφόμενος μαζί τους φανέρωσε σ' αυτές σπουδαίες αλήθειες για τον Ίδιο και τη Βασιλεία του (βλ. περιστατικά: με τη Σαμαρείτιδα, Ιω. 4, 1-42, και με τις αδελφές του Λαζάρου, Μάρθα και Μαρία, Λκ 10, 38-42).
- Στήριξε και υπερασπίστηκε μια μετανιωμένη αμαρτωλή γυναίκα και μάλιστα μπροστά σε κοινωνικά καταξιωμένους άντρες που την περιφρονούσαν (βλ. περιστατικό με τη γυναίκα που άλειψε τα πόδια Του με μύρο, Λκ 7, 36-50).
- Μετά την Ανάστασή του εμφανίστηκε πρώτα σε γυναίκες.

Η αγία Μαρία η Μαγδαληνή

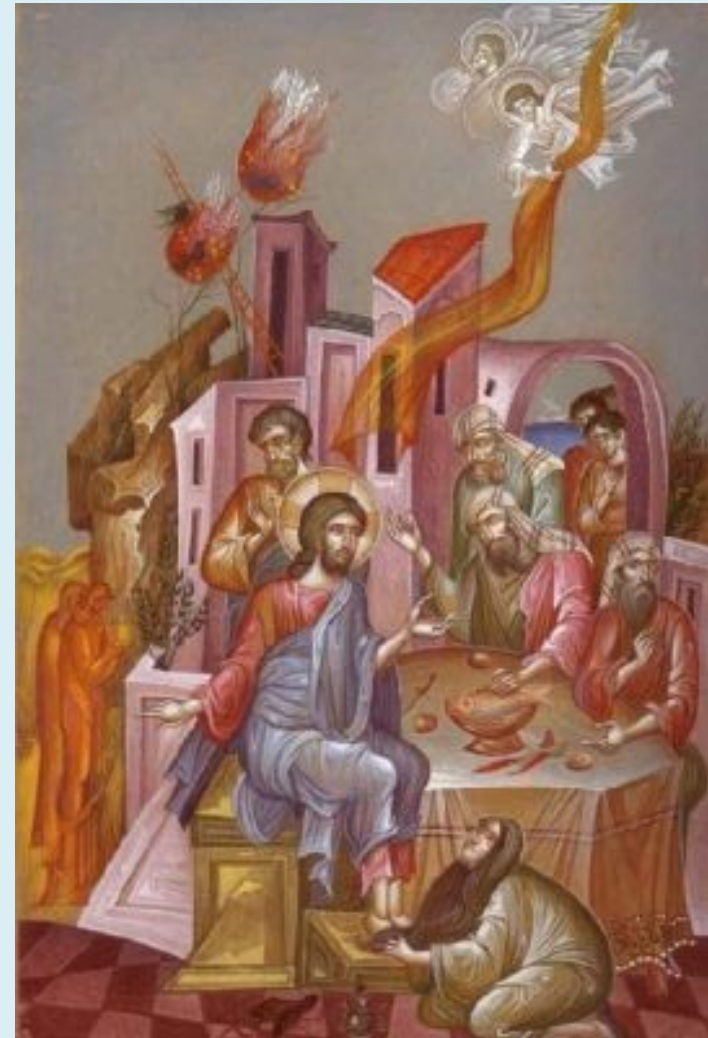
Ο Χριστός συνομιλεί με την Σαμαρείτιδα

“Υδωρ λαβεῖν ἔλθοῦσα τὸ φθαρτὸν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ᾧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Οι αδελφές του Λαζάρου

Το γεγονός της αλείψεως του Κυρίου με μύρο από μια αμαρτωλή γυναίκα

Οι Μυροφόρες

Η γυναίκα στο Χριστιανισμό

- Κορυφαία γυναικεία προσωπικότητα είναι η Παναγία.
- Αξιοθαύμαστες μορφές είναι οι «απόστολοι των αποστόλων», οι Μυροφόρες.
- Λαμπρές φυσιογνωμίες όλες οι γυναίκες της Κ. Διαθήκης (αδελφές Λαζάρου, Ταβιθά, Λυδία, Δάμαρις, Φοίβη.
- Αναρίθμητες οι γυναίκες μάρτυρες.
- «Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ» (Γαλ. 3, 28).
- «Τό θῆλυ, ὁμοτίμως τῷ ἄρρενι παρὰ τοῦ Κτίσαντος γέγονε». (Μ. Βασίλειος P.G. 31, 241).
- «Γυνή μὲν κακῶς βουλευσαμένη περὶ κοίτην ἀνδρὸς μοιχᾶται, καὶ πικρὰ ἐντεῦθεν τὰ τῶν νόμων ἐπιτίμια· ἀνὴρ δὲ καταπορνεύων γυναικὸς, ἀνεύθυνος; Οὐ δέχομαι ταύτην τὴν νομοθεσίαν, οὐκ ἐπαινῶ τὴν συνήθειαν. Ἄνδρες ἦσαν οἱ νομοθετοῦντες, διὰ τοῦτο κατὰ γυναικῶν ἡ νομοθεσία». (Γρηγ. Θεολόγῳ, Λόγος 37, 6 P.G. 36, 289).